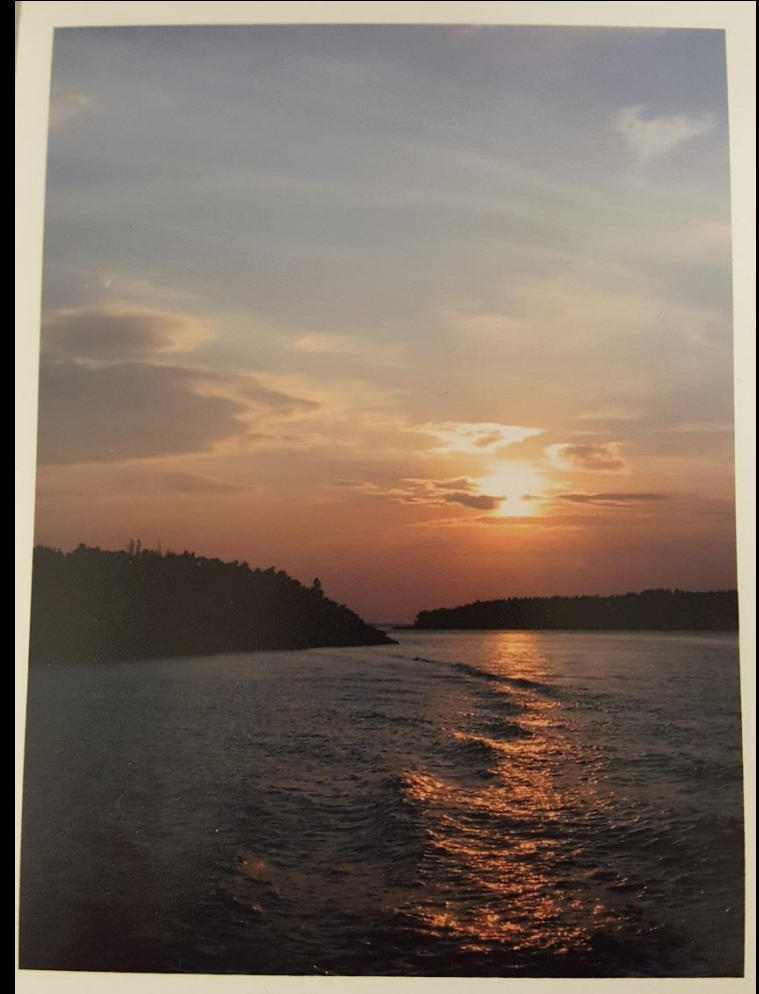

*Lastensuojelun menneisyysfoorumin aikamatka 9.9.2017 -
yli 60 vuotta, kuusi matkailijaa.*

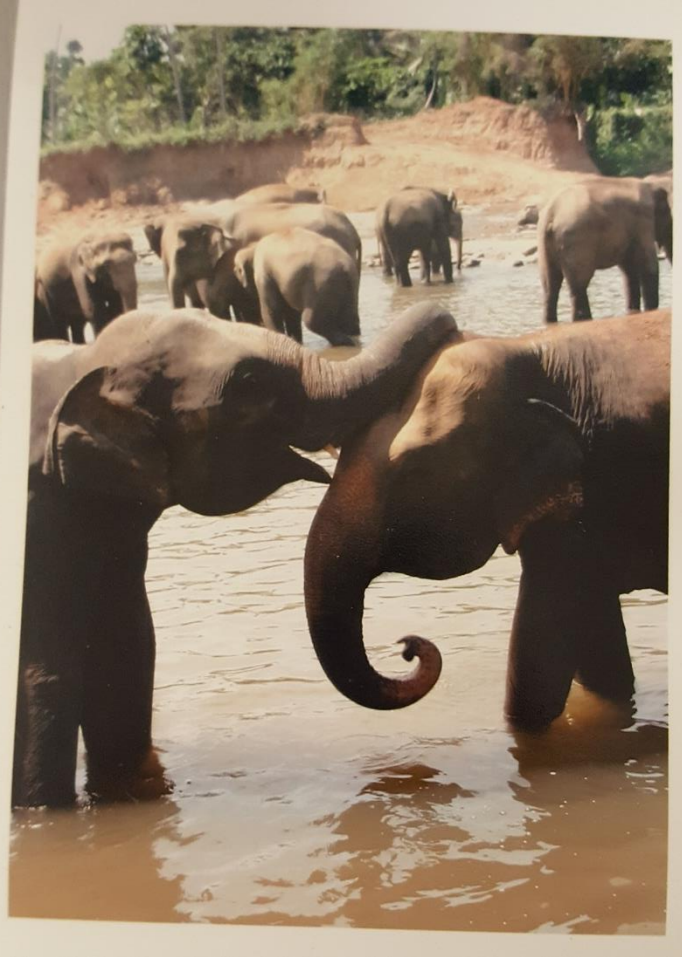
*Kerro alusta.
Mistä alusta? On niin monta
alkua.*

Ulkopuolisuuden tunne on seurannut aina - se on rikkaus ja tuska.

- On ollut kaikenlaisia muurahaispesiä, joissa on istunut.
- Elämästä on pärjännyt, vaikka se on jättänyt arvet.
- On ollut hyvä elämä, mielenkiintoinen.
- Ihmissuhteet tulleet ja menneet, olen aina väsyttänyt ne.
- Levottomuus on ilo ja kohtalo.

Lapsi - vanhemmat, sisarukset ja suku

- Sijoitukset ovat aiheuttaneet suhteiden katkeamisia: Välit sisaruksiin ja vanhempiin ovat menneet poikki.
- Lapsi ei voi korjata vanhempien ja perheen ongelmia - Voi olla parempi, että saa olla niistä kokonaan erossa.

Lähdetään juhliin...

- Kukaan ei kertonut, mitä seuraavaksi tapahtuu ja miksi.
- Kukaan ei selittänyt tai kysynyt mielipidettä.
- Asiat vain tapahtuivat ja kaikki oli kannettava itse, yksin.

Oletko lintu vai kala?
Se riippuu siitä, ollaanko ilmassa
vai vedessä...

- Epäoikeudenmukaisuus ja mielivalta pitivät varpaillaan - selviytymiskeinoina naamiot ja roolit
- Lapsena otti vaikeat asia annettuina, sillä ei tiennyt paremmasta. Sitä sopeutui epätavallisiin tilanteisiin ja vasta myöhemmin ymmärsi niiden epäoikeudenmukaisuuden.
- Miten pääsi pakoan? - Koulu, urheilu, puurtaminen keinoina päästä ulkomaailmaan sijaishuoltopaikasta

Lastensuojelun häpeäleima

- Demonisoiduista laitoslapsista syrjäytyneisiin luusereihin.
- Mikä ylläpitää leimaa?
 - Hiljaisuus ja häpeä
 - Itseä toteuttavat ennusteet
 - Ammattilaisten puhumisen tavat
- Miten purkaa leimaa?

Lapsi ei ole kauppavara

1920-luku:

Kuka tarjoaa halvimmalla huoltoa?

2010-luku:

”Ryhdy sijaisvanhemmaksi -
Se on hyvä tapa hankkia lisätuloja.”

1950-luku:

”Kuka haluaa nämä tytöt?”

Lapsi on kohdattava yksilönä ja yksilöllisesti

- Yksilöllisyys: se, mikä sopii toiselle, ei sovi toiselle.
- Yksi yhteinen peite monelle ei auta. Aina on joku joka palelee tai jolla on kuuma.
- On nähtävä ihminen omana yksilönä - auttaminen on mittatilaustyötä.
- Jokaisen ”tapauksen” takana on tunteva ja kokeva ihminen.

Huolto – hoito!?

- Sijoitusvaiheen työskentelyyn käytettävä aikaa ja arvioitava tarkasti, että lapsi sijoitetaan tarpeitaan vastaavaan paikkaan.
- Jos lapsi tarvitsee hoitoa, häntä ei saa sijoittaa paikkaan, jossa on tarjolla vain huoltoa.
- Riskinä on, että lapsi jää ilman tarvittavaa apua. Sijoitus vie vain tilannetta pahemmaksi.

Lapsen asema aikuisten maailmassa tulee vahvistaa

- Lapsen tarina tulee ottaa todesta.
- Lasta tulee uskoa.
- Lasta on autettava sanoittamaan kokemaansa.
- Aikuisten tulee auttaa lasten ja nuorta, joka ei jostain syystä saa kerrottua omista kokemuksistaan.
- On lisättävä taitoja lasten ja nuorten kohtaamiseen.
- Lapsen suojelua tulee valvoa.

Tervetuloa Hylättyjen ryhmään

- Sijoitettuina olleet tarvitsisivat paikkoja, joissa he voisivat puhua ja jakaa kokemuksiaan toisten kanssa.
- Lievittäisi häpeän kokemuksia - ”En ole yksin.”
- Auttaisi kehittämään lastensuojelua niin, että käytännöt muuttuisivat.
- Kuka käynnistäisi vertaisryhmätoiminnan?

Mistä saa iloa?

- Eläimet, koirat, kissat, hevoset
- Avoimet tilat, maisemat
- Taiteet
- Luonto, metsä, vihreys, vihreys
- Värit
- Ihmiset

Ei unohdeta!

Menneisyyden tunnistaminen ja tunnustaminen on lapsen suojelua

<http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-3806-9>

Menneisyysfoorumin viestin koosti: Johanna Barkman & Mikko Oranen